

[Tastesen]

Nu har hr. Paulus Andersen imidlertid meddelt, at han – på grund af sygdom – fra den 2. maj ikke længere kan være midlertidigt medlem, og der er herefter rettet henvendelse til 2. stedfortræder for socialdemokratiet i Ribe amtskreds, erhvervsvejleder *Knud Raunkjær Pedersen*, om at indtræde som midlertidigt medlem, stadig i anledning af hr. Per Hækkerups orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

Erhvervsvejleder Knud Raunkjær Pedersen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 2. maj 1978.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Lidt mere ro i salen!

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om naturfredning.

(Lovforslag nr. L 130. Fremsat 16/12 77. Første behandling 20/1 78. Betænkning 20/4 78. Anden behandling 26/4 78. Tillægsbetænkning 28/4 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Bolvig (RV) (se nedenfor).

Ændringsforslag.

Af Bolvig (RV):

Til § 1

I nr. 39 indsættes i den foreslåede § 65 c efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Amdsrådet, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, opretter et rådgivende fredningsråd bestående af repræsentanter for primærkommunerne, for landbrugsorganisationerne, for skovbrugsorganisationerne, for Danmarks Naturfredningsforening samt repræsentanter for andre naturhistorisk interesserede foreninger.

Stk. 4. De rådgivende fredningsråd har udtaleret vedrørende fredningssager.«

Bemærkninger.

Forslaget har til hensigt at sikre amtsrådene og fredningsadministrationerne en så bred berøringsflade med de naturforbrugende organisationer som muligt. Disse organisationer besidder en omfattende og alsidig ekspertise. Gennem fredningsrådene vil befolkningen få lejlighed til henholdsvis at udtrykke sig og blive informeret. En række forudsigelige konfrontationer vil gennem inddragelse af de omtalte organisationer blive undgået.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Bolvig (RV):

Det radikale venstre stillede før anden behandling i sidste uge et ændringsforslag uden for betænkningen, gående ud på, at amterne skal oprette rådgivende fredningsråd bestående af repræsentanter for primærkommunerne, land- og skovbrugsorganisationerne og ikke mindst Naturfredningsforeningen og rækken af naturhistorisk interesserede foreninger. Under debatten blev der givet tilsagn om fornyet udvalgsbehandling, hvorfor vi trak vort ændringsforslag tilbage i tillid til, at forslaget ville blive grundigt behandlet. Vi beklager, at vi ikke blev indbudt til en drøftelse, hvor vi ville kunne have fremlagt vidnesbyrd om, at alle naturhistorisk interesserede foreninger ønsker en etablering af rådgivende fredningsråd.

Vi ønsker at sikre amtsrådene og de kommende fredningsadministrationer en så bred berøringsflade med de naturforbrugende organisationer som muligt, og vi ved, at disse

[Bolvig]

organisationer besidder en omfattende og alsidig ekspertise, som det er åbenlyst værdifuldt at få inddraget i det amtslige fredningsarbejde. I fredningssager vil der let opstå sammenstød mellem økonomiske og erhvervsmæssige interesser på den ene side og ønskerne om at beskytte og bevare et udsat eller værdifuldt miljø – interesse modsætninger, der ofte er baseret på gensidig mistænksomhed. De naturinteresserede foreningers aktive deltagelse i et fredningsråd vil forhindre en række forudsigelige konfrontationer, hvorfor det for mig er ganske mærkværdigt, at miljøministeren ikke har villet imødekomme det radikale venstres og de mange foreningers – jeg burde vel til en socialdemokrat sige: interesseorganisationers – ønske om et fredningsråd. Mærkværdigt, fordi vi jo netop opfylder regeringspartiets ordførers ønske om et forbrugerråd, fordi ministeren ved flere lejligheder selv har udtrykt ønske om at inddrage foreningerne i et frugtbart samarbejde, og fordi flere socialdemokratiske folketingsmedlemmer er ængstelige for den kommende nedlæggelse af fredningsplanudvalgene, der jo netop har formålet at skabe kontakt til forbrugerne, til fiskere, ornitologer, jægere, botanikere, zoologer osv.

Jeg ser ganske vist i betænkningen, at flertallet ikke finder det ønskeligt på nuværende tidspunkt at lovfæste rådgivende udvalg, idet man håber, at amtsrådene og de «stille brugere» selv finder frem til samarbejdsformer. Nu vil de såkaldte stille brugere nok vise sig at være endog overordentlig højrøstede og selvfølgelig gøre brug af bestemmelserne i § 17, stk. 3, altså enkeltvis forlange at blive skriftligt underrettet om de enkelte sager og være deltagere i det ene møde, som fredningsnævnene mindst skal afholde.

Det forekommer mig på alle måder mere praktisk og administrativt lettere, hvis organisationerne havde sæde i et rådgivende organ.

Ministeren har jo klogt og rigtigt bestræbt sig på at skabe en nogenlunde ensartet praksis i det kommende amtslige fredningsarbejde. Derfor bl. a. kravet om fredningsinspektøren og derfor forkastelsen af ændringsforslagene om, at amterne selv må bestemme opbygningen af fredningsadministrationerne. Hvad pokker er så årsagen til, at eventuelt samarbejde med de naturhistorisk interesserede foreninger helt overlades til de enkelte

amtsråd? Jeg troede, hr. Kristen Østergaards indlæg ved anden behandling overbeviste ministeren og hr. Westh om, at der meget, meget let vil blive stor forskel på det i betænkningen omtalte samarbejde, helt afhængigt af den politiske sammensætning i amtsrådene, hvor fredningssagen i høj grad har brug for beskyttelse.

Jeg har også bemærket, at det konservative folkeparti vil stemme imod det radikale venstres ændringsforslag, til trods for at vi foreslår, at kommunerne får repræsentanter i fredningsrådene, altså imødekommer hr. Keld Andersens ønsker fra første behandling.

Formanden:

Jeg henstiller, at der bliver ro i salen, både til højre og til venstre.

Westh (S):

På foranledning af, at det radikale venstre på ny fremsætter forslaget om et fredningsråd, skal jeg sige, at vi forstår og deler de intentioner, der ligger bag forslaget, men at vi, som tidligere, ikke mener det hensigtsmæssigt at lovfæste sådanne råd, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt.

Vi har tidligere fået tilsagn fra ministeren om, at han nøje vil overveje fredningsarbejdet fremover, herunder hvordan samarbejdet mellem fredningsadministrationerne og f. eks. de stille brugere forløber, og at ministeren om 2–3 år, når der er indhøstet nogle erfaringer, er villig til i et samråd i udvalget at redegøre for disse erfaringer, og det finder vi på nuværende tidspunkt er tilfredsstillende.

Vi stemmer altså imod ændringsforslaget.

Askjær Jørgensen (FP):

Den radikale ordfører, hr. Bolvig, fortalte selv her på talerstolen for et øjeblik siden, at de såkaldte stille brugere nok skulle være højrøstede. Vi er klar over, at disse meget stærke interesseorganisationer nok skal være højrøstede, nok skal blive hørt. Netop derfor synes vi absolut ikke, der er nogen grund til, at man skal lovgive specielt om det og forpligte amtsrådene til at lytte efter, hvad der kommer fra disse såkaldte stille brugere, repræsenteret i nogle råd.

Intentionerne med at lave om på naturfredningsloven var jo

[Formanden]

Formanden:

Jeg henstiller for tredje gang, at der bliver ro i salen.

Askjær Jørgensen (FP):

Intentionerne med den foreslåede ændring var jo at nedlægge fredningsplanudvalgene. Det, hr. Bolvig forsøger med sit ændringsforslag, er at sætte et nyt organ ind, der skal have omtrent de samme funktioner som fredningsplanudvalgene. Det, hr. Bolvig ønsker med sit ændringsforslag, er, at man skal pålægge amterne, hvilke folk og hvilke organer de skal rådføre sig med, når de skal arbejde med de politiske problemer, med planlægningsopgaver osv.

I fremskridtspartiet er vi ikke på det hold, at vi vil være med til at pålægge amtsrådene, hvem de skal spørge til råds. Det er et alvorligt anslag mod nærdemokratiet, som vi vil vende os meget kraftigt imod.

Kristen Østergaard (V):

Venstre kan heller ikke anbefale det radikale ændringsforslag. Forslaget har været indgående drøftet i udvalget, også før lovforslaget kom til anden behandling, og argumenterne for, at vi ikke skal lovfæste et sådant rådgivende fredningsråd, er i overtal. Det vil kun besværliggøre administrationen ude i amterne. Dertil kommer, at hovedkonsekvensen af lovforslaget jo er, at vi overlader detaljerne til det amtslige styre, og så er det op til amterne at bestemme, i hvor stort et omfang de vil rådføre sig med de pågældende organer. Jeg kan kun anbefale, at det kommer til at ske i praksis, men vi mener ikke, der er grundlag for at lovfæste det.

Der er stillet et andet ændringsforslag, nemlig ændringsforslaget i betænkningen, stillet af fremskridtspartiet. I konsekvens af den stilling, vi tog til forslaget ved anden behandling, må jeg anbefale, at man stemmer imod det ændringsforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige til hr. Bolvig, at vi er slet ikke uenige med de radikale i det spørgsmål – det var hr. Bolvig nok ikke uvidende om. Vi sagde også ved første behandling, at vi var ikke imod fredningsplanudvalgene. Men vi må notere, at et stort flertal i udvalget ønsker at se, om de af hr. Bolvig omtalte organisatio-

ner ikke frivilligt bliver inddraget i fredningsarbejdet. Vi håber i hvert fald, det vil ske i fremtiden, at de frivilligt bliver inddraget i det nødvendige arbejde. Hvis det skulle ske, så er der selvfølgelig ikke baggrund for en lovgivning på dette område. Vi har under alle omstændigheder fået tilsagn om, at vi skal se på, når der er gået et stykke tid, om det virkelig går, som vi regner med, at de frivilligt bliver inddraget. Gør de ikke det, så må vi tage det op til overvejelse til den tid, om man skal lovgive på dette område, og det er vi helt indstillet på.

Da vi gerne havde set fredningsplanudvalgene bevaret, da vi er interesserede i det af de radikale fremsatte ændringsforslag, men har fået tilsagn, som delvis imødekommer dette, ja, så tager vi den stilling, at vi undlader at stemme vedrørende det radikale ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslaget i tillægsbetænkningen forkastedes, idet 12 stemte for, 138 imod.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af Bolvig (RV) (se foran) forkastedes, idet 15 stemte for, 131 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Lidt mere ro her til venstre!

Askjær Jørgensen (FP):

Nu skal vi have den endelige afstemning om forslaget om ændring af naturfredningsloven. Det har naturligvis været diskuteret meget, og de enkelte bestemmelser har været endevendt. Af hensyn til de medlemmer af tinget, der ikke har deltaget i udvalgsbehandlingen, synes jeg, det er rigtigt at slå fast, at man skærper naturfredningsloven, svækker erhvervsinteresserne, hårdt angriber landmændenes muligheder for at dræne osv. I august gennemførte man en lovgivning om tilskud til dræning osv. Nu vil man vedtage

[Askjær Jørgensen]

en lov, hvorefter landmænd fortsat kan dræne, medmindre man ændrer tilstanden i moser osv. Alle de mange bilag, vi har fået til naturfredningslov og især til vandforsyningslov, beviser, at det ikke kan lade sig gøre at dræne, medmindre man ændrer tilstandene i moserne rundt omkring. Når man vedtager dette lovforslag, så har man vedtaget, at landmændene ikke mere må dræne deres marker.

Kristen Østergaard (V):

Venstre anbefaler at stemme for forslaget her ved tredje behandling, selv om vi nærer store betænkeligheder ved udvidelsen af lovgivningsområdet i forbindelse med § 43, men vi anbefaler, og det gør vi ud fra den vurdering, at der med lovforslaget er skabt grundlag for, at en væsentlig del af naturfredningsadministrationen kan decentraliseres ud til amterne. Vi har tiltro til, at amterne vil gøre det bedste for at administrere loven, også under tilbørlig hensyntagen til erhvervene. Det er nu op til amterne selvstændigt at bruge disse muligheder, som loven giver, til gavn for et forstående og et gnidningsfrit samarbejde imellem de forskellige naturinteresser, som findes ude i de lokale områder.

Keld Andersen (KF):

Allerede ved første behandling af dette lovforslag gav jeg udtryk for, at det konservative folkeparti gerne vil være med til at værne om vor natur. Vi har imidlertid ligesom partiet venstre vore betænkeligheder for så vidt angår mulighederne herfor efter vedtagelsen af dette lovforslag, men i modsætning til venstre vil det konservative folkeparti stemme imod ved forslagets endelige behandling her i dag. Det vil vi gøre, fordi vi finder, at lovforslaget er for restriktivt, fordi det indeholder for mange bemyndigelser, og fordi man efter vor opfattelse med dette lovforslag indfører et nyt princip, nemlig at man gerne vil frede, men man vil ikke betale for det, fredningen koster. Det er vi imod i det konservative folkeparti, og derfor vil vi stemme imod lovforslaget.

Prehn (CD):

Centrum-demokraterne så gerne, at dette lovforslag, som miljøministeren også udtalte ved første behandling, var blevet gennemført

med bred tilslutning. Man da det ikke kan blive vedtaget med de ændringer, vi gerne så vedtaget vedrørende § 43, vil vi ikke tage medansvar for lovforslagets endelige gennemførelse, og vi vil derfor undlade at stemme.

Melchior (CD):

Uanset at CD, som vor ordfører lige har meddelt, ikke kan stemme for lovforslaget i dets helhed, har jeg bedt om ordet for på CDs vegne at markere, at vi kan gå helhjertet ind for den foreslåede § 60 a, stk. 2, nemlig det stykke, der drejer sig om ministerens adgang til efter anmodning fra vedkommende amtsråd at fastsætte regler om regulering af almenhedens brug af vandløb og søer til ikke-erhvervsmæssig sejlads.

Den stigende fritid og den øgede interesse for friluftssport samt de lavere priser på kanoer og både har medført et, om jeg så må sige, overforbrug, således at idylliske åer og vandløb meget ofte har fået karakter af motorvejsmiljø. Det kan ikke være meningen, det kan ikke være hensigtsmæssigt for nogen af de mennesker, der ønsker at nyde brugen af de danske åer og vandløb. Normalt er CD betænkeligt ved for mange bemyndigelser til en minister, men da det jo i dette tilfælde er på initiativ af vedkommende amtsråd, der skal gribes ind, gælder denne betænkelighed ikke i dette tilfælde.

Vi har ønsket at markere dette særskilt, fordi vi tror, at mange steder i landet er disse åer og vandløb i dag i en sådan forfatning, ikke mindst bredderne af disse åer er i en sådan forfatning, at der er virkelige naturfredningshensyn at tage her. Vi hilser derfor denne paragraf med glæde. Det er medvirkende til, at vi ikke stemmer imod lovforslaget, men afholder os fra at stemme.

Jens Møller (KrF):

Der er mange gode ting i dette lovforslag, mange ting, som også jeg ville kunne tilslutte mig, men da mit ændringsforslag ved anden behandling ikke blev vedtaget og dette efter min opfattelse betyder, at dette lovforslag kan føre til legaliseret dyremishandling, så må jeg stemme imod det.

Pilgaard Andersen (FP):

[Pilgaard Andersen]

Vedrørende kanofarten synes jeg, der skal drages nogle andre ting ind i problematikken. Det, der sker, er i virkeligheden, at vi giver amtsrådene meget, meget store bemyndigelser, og at vi stiller restriktive krav. Har vi i det hele taget rent samfundsmæssigt råd til at stille de krav? Vi skal også tænke på turismen, som giver en meget, meget stor valutaindtjening. Hele problematikken vedrørende kanoerne er efter min mening meget, meget overspillet, og jeg synes, vi skal tage sagen op til vurdering igen. Jeg mener, den er meget, meget overspillet, og jeg mener ikke, vi har råd til at stille nogle restriktive krav, når det drejer sig om turisme.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

I anledning af den sidste talers bemærkninger vil jeg gerne sige, at spørgsmålet er snarere: har vi råd til at lade være med at beskytte den danske natur, sådan som vi efterhånden har oplevet at vore naturressourcer bliver færre og færre?

I anledning af hr. Askjær Jørgensens bemærkninger vil jeg gerne sige, at her drejer det sig om et lovforslag, som på afgørende måde vil give ændrede vilkår for naturfredningsarbejdet. Der sker nedlæggelse af fredningsplanudvalgene, som har haft deres meget store betydning for naturfredningsarbejdet igennem de sidste 15 år. Hovedparten af udvalgenes beføjelser overføres til amtsrådene, som med deres centrale placering i den regionale planlægning og deres større ressourcer vil kunne tilføre fredningsarbejdet en tiltrængt saltvandsindsprøjtning. Der sker en væsentlig styrkelse af beskyttelsen af vore vandløb og vådområder i øvrigt – en beskyttelse, som vil være af største betydning for plante- og dyrelivet. Endelig er der lagt op til en tiltrængt styrkelse af fredningsstyrelsen.

Jeg er glad for, at det er lykkedes at samle en så bred tilslutning til lovforslaget, som det er sket, og jeg er naturligvis særlig glad for, at både venstre og kristeligt folkeparti trods uopfyldte ønsker har besluttet sig til at stemme for lovforslaget som helhed.

Derimod må jeg udtrykke min skuffelse over, at det konservative folkeparti vil stemme imod lovforslaget. Jeg må sige, at det undrer mig meget, at de konservative sammen med fremskridtspartiet på denne måde sætter sig uden for den kreds af partier, der støtter

arbejdet med beskyttelsen af den danske natur, og som erkender nødvendigheden af, at lovgivningen må ændre sig i takt med den øvrige udvikling i samfundet. På baggrund af de konservatives i øvrigt nationale holdning er det noget, der virkelig undrer én.

Bortset fra det, så vil jeg takke for lovforslagets gode modtagelse og det resultat og de forbedringer, som er fremkommet gennem udvalgsarbejdet. Jeg er sikker på, at den danske befolkning og vi kan være godt tjent med resultatet. Det vil give et bedre grundlag og bedre vilkår for naturfredningsarbejdet i de kommende år.

Glensgård (FP):

Ingen, hverken i dette ting eller uden for dette ting, kan være i tvivl om, at den nuværende miljøminister er planlægningsgal, ingen. Når ministeren nu har fået en bemyndigelse til også at fastlægge antallet af kanoer på Gudenåen, ja, så er det selvfølgelig klart noget, der passer ind i miljøministerens kram. Det passer ikke folk, der elsker frihed, og derfor passer det selvfølgelig ikke fremskridtspartiet.

Nu er jeg en af dem, der lever ovre i de egne, som efter miljøministerens mening åbenbart er plaget af kanoturister. Vi føler os nu ikke særlig plaget. Vi er faktisk ret godt tilfredse med, at de er der. Det giver os en god indtægt, og hvis ellers ministeren kunne holde fingrene væk fra kanoerne, så er jeg sikker på at det sagtens kunne foregå således – i hvert tilfælde på Gudenåen – at alle var tilfredse, både de mennesker, som lejer kanoerne ud, de handlende, som lever af den kanosejls, der er om sommeren, og også de mennesker, som har købt en ejendom, der ligger ned til Gudenåen. Hvad enten man er fritidsboer og ellers driver sin advokatvirksomhed i Silkeborg, eller man har andre særinteresser, så er jeg sikker på at det sagtens kan foregå i fuld forståelse mellem lodsejerne og dem, der driver kanosejls.

En stærk styring ligger der selvfølgelig i den bemyndigelse, som ministeren får. Jeg kan kun beklage, at så mange i dette folketing har tiltro både til miljøministeren som begreb og i særdeleshed til den nuværende minister, som ganske klart vil forstå at benytte sig af den stærke ministerbemyndigelse, der ligger her. Jeg beklager det dybt.

[Askjær Jørgensen]

Askjær Jørgensen (FP):

Ministeren beklagede og var ked af, at fremskridtspartiet ikke ville være med til at beskytte Danmarks natur. Det har vi ikke sagt vi ikke vil. Men vi føler os altså forpligtet til at notere, at der er andet i Danmark, der skal beskyttes, end naturen, herunder den danske befolkning. Vi mener også, vi er nødt til at varetage de interesser ud fra den betragtning, at der skal være et erhvervsliv i dette samfund, for at vi kan få vores gæld betalt. Vi føler altså ansvar også over for de nogle hundrede tusinde arbejdsløse, vi har. Når man laver en naturfredningslov sådan, at man stærkt forringer væsentlige erhvervsområder med dermed følgende stærk forøgelse af arbejdsløsheden, må en samlet afvejning, en helhedsbetragtning, føre til, at man burde lempe naturfredningsloven og ikke skærpe den. Det berettiger imidlertid ikke ministeren til at sige, at fremskridtspartiet generelt ikke vil være med til at værne naturen, men hvad skal vi med en natur i al dens jomfruelighed, hvis borgerne er døde af sult i mellemtiden?

Melchior (CD):

Det lyder så flot og hastemt, når hr. Glensgård taler om frihed til at sejle på Gudenåen og gør sig til lansedrager for denne frihed. Imidlertid har vi jo noget, der hedder færdselsregler i dette land: man kan hverken på Strøget eller i Studiestræde køre lige hvad vej man vil, og altså i den mængde, man selv vil. Det ville være unaturligt, om der ikke for vandløb på samme måde kunne gælde visse færdselsregler, således som der gør det på gader og veje. Det er derfor en tilsnigelse af de grovere at give sig til at løfte hånden til forsvar for en frihed på et område, hvor det drejer sig om en samfundsmæssigt fornuftig regulering, som er til alles vel og til ingens skade undtagen deres, som ønsker ubændig frihed; men det er måske typisk for fremskridtspartiet.

Jeg vil også godt sige et enkelt ord, da ministeren måske ikke selv kan sige det, om tillid til den nuværende miljøminister. Jeg synes, at man netop på dette område kan nære en speciel tillid til den nuværende miljøminister, for i sin egenskab af kulturminister har han ligefrem frabedt sig bemyndigelser og rettigheder til at skride ind over for

bevillinger og til at være dommer over for kunstfrembringelser, medens jeg har på fornemmelsen, at man i hvert fald langt ind i fremskridtspartiet ønsker ham tillagt disse beføjelser og bemyndigelser. Den omstændighed, at han har frasagt sig dette på forhånd, synes jeg i høj grad styrker den tillid, man kan have til denne person, også i hans egenskab af miljøminister. Jeg er derfor ganske tryk ved, hvorledes han vil forvalte denne nye bemyndigelse.

Arne Bjerregaard (KrF):

Når hr. Askjær Jørgensen omtaler erhvervsinteresserne med så megen patos, nødes jeg til at sige: ja men kære venner, vi andre er også interesserede i erhvervslivets udvikling, men at man skulle dø af sult, fordi man tilgodeser den danske natur, synes jeg dog er lidt vrøvl at fremkomme med her fra talerstolen. Jeg tror nok, vi alle sammen er interesserede i et så udviklet erhvervsliv som muligt, men så sandelig også interesserede i at bevare den danske natur, så godt det nu er os muligt. Når hr. Glensgård så taler om, at vi skal have frihed for restriktioner, er vi helt enige i det, så vidt det er muligt, men skal man leve i et samfund, er det nu nødvendigt, at der er visse restriktioner, for at alle kan få mulighed for også at bevæge sig i den danske natur.

Derfor skal ministeren ikke have utak for dette notat – som er optrykt i tillægsbetænkningen, og som jeg vel foranledigede kom med i betænkningen – hvor ministeren netop beviser, at det sådan set ikke er magten, ministeren ønsker, men derimod interessen for den danske natur, som ministeren ønsker at tilgodese med dette. Derfor forstår jeg ikke, man vil harcelere over ministeren med hensyn til denne paragraf i lovgivningen. Den viser netop, at ministeren har forstået sin opgave og ikke bare er sprunget over, hvor gærdet var lavest. Derfor skal jeg ikke med hr. Glensgård harcelere over ministeren, men derimod takke ministeren, fordi han tager opgaven alvorligt på dette område.

Poulsaard (FP):

Vi kan være tilfredse, sagde ministeren. Ja, hvem kan være tilfreds? Det kan bureaukraterne, det kan embedsmændene, for de kan sige: vi får nu mere at regulere, vi får nu me-

[Poulsgaard]

re at gribe ind i, vi kan nu mere genere den enkelte borger. Kan hundene være tilfredse f. eks.? Ja, det kan de vel. Nu skal de jo på hundeskole og lære at læse. Sikke mange dyrepsykologer vi kan få ansat, når hundene skal til at finde ud af, hvad dato de må være hvor.

Det, der kaldte mig herop, var faktisk hr. Melchior, for han er jo en vældig kulturel person i forhold til mig, og han havde en kolossal tillid til kulturministeren. Den tillid deler jeg ikke. Vi har set, hvad kulturministeren har været parat til, og nu er det blevet forbudt at sejle på Gudenåen, så kommer Suså og alle de andre, og så skal der nedsættes en 3 mands junta til at styre kanosejladsen og beplantningen på skråbredden, og hvad man ellers kan finde på, hvad ved jeg? Der bliver en masse opgaver.

Så er der det med naturen. Det er jo egentlig fantastisk ... (*Munterhed*)... Ja, ministeren må da gerne le, og det er da dejligt, vi har lidt humoristisk sans; men hvad med Tipperne f. eks? Der var jo nogle mennesker, som havde nogle huse dér, de kunne lide, men de skulle jævnes med jorden; Tipperne skulle være fuldstændig fri. Hvad er resultatet? Der kommer ikke et eneste menneske derud. Der kommer slet ingen derud. Det er noget skidt noget, når Vorherre skal passe naturen helt, for så gror det hele til i lyng. Vi skal have nogle får og nogle dyr til, og vi skal også have nogle mennesker.

Det er jo fantastisk, at venstre herinde, der kalder sig liberale – jeg understreger: der kalder sig liberale – siger: vi har tiltro til, at amterne nok skal klare det. Der er vel endnu et par enkelte amtsborgmestre, der er venstre, men med den skråtur, venstre er ude på, er det vel også bare et spørgsmål om tid, før vi har socialdemokrater i alle amter. Derfor er vi altså nogle stykker, der ikke har tiltro, men der er tilsyneladende nogle, der endnu har deres barnetro i behold.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

De indlæg, der har været fra fremskridtspartiets side her ved tredjebehandlingen, har kun bestyrket mig i, at det er en rigtig lovgivning, vi gennemfører med denne naturfredningslov.

Jeg skal kun sige til hr. Askjær Jørgensen, at det ikke er nok at sige, man gerne vil be-

skytte naturen, når man ikke vil være med til det i praksis. Det er en direkte usandhed, hvis man vil hævde, at gennemførelse af dette forslag skulle have nogen som helst betydning for antallet af arbejdsløse eller beskæftigelsen her i landet.

Så skal jeg kun sige til hr. Glensgård, at meget vil jeg karakterisere ham som, men absolut ikke planlægningsgal. Jeg vil lægge trykket et andet sted end på den første del af dette ord. Hvad angår Gudenåen, foreligger der en henvendelse fra amt, fra kommuner, fra bredejere, fra udlejere, fra borgerforeninger, fra hele området. Hvis interesser er det i virkeligheden, hr. Glensgård repræsenterer, når alle borgere, alle instanser beder om at få en mulighed for at få en ordning dér, og når der ikke er et ønske om, at ministeren eller ministeriet skal gribe ind, medmindre der er et lokalt ønske derom? Det er det afgørende i denne sag.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg vil sige til miljøministeren, at uanset om han har fået en halv snes breve eller tyve, er der ikke tale om alle mennesker i området. Det er ganske klart, at der er nogle bredejere, som er utilfredse: jeg nævnte en advokat, som driver forretning i Silkeborg, og som har et fritidshus i Voervadsbro; det er rigtigt, han er utilfreds. Men hvad med mange af de borgere, der bor i Voervadsbro året rundt, ikke kun i weekenden, når advokatforretningen ikke skal passes? Hvad med mange af de bredejere, som er glade for kanosejladsen, og som gerne vil bibeholde de mange kanosejladser? De henvender sig naturligvis ikke til miljøministeren, for de er klar over, at de, der ønsker frihed, ikke skal henvende sig til en miljøminister, der ønsker styring. Men der er altså mange i området og mange af de fastboende bredejere, som ønsker disse kanosejladser; der er sågar mennesker, der har stillet deres ejendom til rådighed for kanosejlerne og har sagt: her er I velkomne, her må I være. Men dem springer miljøministeren selvfølgelig over. Det er altså ikke sådan, at alle ønsker det; der er en ganske lille pressionsgruppe, og i dette tilfælde falder den sammen med miljøministeren, og så retter han sig efter den.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Når jeg har bedt om en kort bemærkning, er det kun, fordi ministeren tog fat på det med usandheden. Nu vel, så må vi altså acceptere, at dette, at man forhindrer danske landmænd i at dyrke jorden rationelt, ikke medfører arbejdsløshed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges, idet 107 stemte for, 36 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af ændringer i naturfredningsloven.

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 16/12 77. Første behandling 20/1 78. Betænkning 20/4 78. Anden behandling 26/4 78. Tillægsbetænkning 28/4 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges, idet 106 stemte for, 21 imod; 24 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om særlig støtte til EFG-elever m. v. [af Palle Simonsen (KF), Svend Andersen (Rosk. a.) (FP), Christophersen (V), Jes Schmidt (CD), Jens Møller (KrF) og Hjortlund Christensen (DR)].

(Beslutningsforslag nr. B 89. Fremsat 19/4 78. Første behandling 27/4 78. Betænkning 28/4 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jeppe Kristensen (V):

Jeg vil gerne på venstres vegne beklage, at der tilsyneladende ikke kan samles et flertal for det forslag til folketingsbeslutning, vi her har liggende på bordet. Drøftelserne siden fremsættelsen og førstebehandlingen i torsdags har ikke givet os bedre begrundelse for, at man kan komme med det dokument i finansudvalget, som skal give en bevilling til Statens Uddannelsesstøtte og til EFG-elever på 110 mill. kr. Undervisningsministerens redegørelse vedrørende de statsretlige aspekter af finansudvalgets aktstykke er ikke klar, sådan at man kan sige, at der kan tages stilling for eller imod. Vi mener altså, at det kan tolkes, og jeg vil gerne sige, at når seks partier i folketinget, repræsenterende næsten halvdelen af folketingets medlemmer, ikke har ment, at fremgangsmåden er rigtig, burde tvivlen være kommet de medlemmer til gode.

Jeg vil gerne sige for venstres vedkommende også, at hvis der var kommet forslag frem – måske to – om Statens Uddannelsesstøtte og EFG-elevstøtten hver for sig, ville vi have taget en drøftelse af spørgsmålene og set med velvilje på de uddannelsessøgendes forhold. Det er jo et års tid siden, vi havde en virkelig gennemgående drøftelse af det, og tiden er vel inde til, at man skal se, hvordan den lovgivning, der er gældende, virker.

Jeg opfordrer til at stemme for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Gerda Møller (KF):

Det er egentlig fantastisk, at vi har en undervisningsminister, der afviser et ønske fra seks partier repræsenterende 86 mandater her i folketinget, altså ganske få mandater fra at være et flertal, afviser vores ønske om at